

Forslag til forespørgselsdebat om muligheden for at indføre en talsmandsordning for sygdomsramte personer.

(Medlem af Inatsisartut Jess Svane, Siumut)

Vi skal føre politik med borgerne i centrum. Man skal se på det hele menneske. Dette betyder at man fra det allerhøjeste politiske hold på tværs af områder skal koordinere indsatser. Sektorer der servicerer mennesker skal koordinere deres indsatser, hvor man med fuldt kendskab til borgernes behov udfører fyldestgørende indsatser.

Dette er beskrevet i Inuit Ataqatigiits politiske mål. Ligeledes mener vi, at patienter skal modtage service på disse vilkår, hvor ligeledes sikres at kommunikation er optimal, for patienternes familier har stor betydning i indsatsen på helbredelse. Når disse belastes, så kan de kun i begrænset omfang yde støtte.

Den syge bliver behandlet på sin fysiske sygdom. Men det er meget vigtigt at man ser på hele patienten. Hvis en fysisk sygdom som kræft, hjertesygdom eller gigt skal behandles, så skal man alene ikke behandle kroppen, men også gøre en indsats for psyke og åndelighed. En fysisk sygdom medfører ofte psykiske og åndelige belastninger. Når man har en psykisk sygdom, så er det vigtigt at man modtager psykologisk hjælp og denne indsats bør intensiveres i vores sundhedssystem, det vil sige en indsats for hele mennesket.

Forslagsstilleren nævner at folks klager over for sundhedsvæsenet stiger i antal, at der er mange klager. Hvis folk skal modtage en tilfredsstillende behandling, så skal der være klare aftaler mellem patienten og lægen. Lægen må spørge sin patient om dennes mening om behandlingen, inden lægen slipper patienten og lægen må gøre en indsats, såfremt patienten ikke er tilfreds med sin behandling. Ligesom når vi modtager anden form for service, hvor vi kan blive spurgt hvad vi mener om den service vi har modtaget. Dette må også gøres inden for sundhedsvæsenet.

Dette skal sikres mellem lægen og patienten.

Hvis vi skal kunne leve op til en helhedsindsats for de syge, vil det være optimalt, såfremt man kunne ansætte en socialrådgiver i sundhedsvæsenet. En syg patient er ude af stand til at yde omsorg, og sågar ikke har kræfter til at søge hjælp. Derfor vil det være positivt, hvis der var en socialrådgiver ansat i sundhedsvæsenet. Disse kunne være områder der skulle til for at optimere patientindsatsen.

Ydermere er patientforeninger en vej til forbedringerne.

Såfremt foreninger og forbund er velkørende, så kunne disse være med til at give rådgivning for patienterne, ligesom Neriuffik, Kræftens bekæmpelse samt andre kunne indsamle viden om patienter og sundhedsvæsen og dermed kunne være talsmænd for patienterne. Ligeledes kunne en styrkelse af patientforeninger styrke patienternes røst.

Inuit Ataqatigiit mener, at de svageste patienter skal have et talerør og dette kan sikres på flere måder.

Vi takker for at vi kan være med til at debattere en forbedring af patienternes vilkår.